

Hương Tú

Hạt Mưa Còn Động Lại

Trời lúc này đã bắt đầu chuyển sang mùa thu, lá cũng bắt đầu vàng... những cơn mưa thu cũng đã rủ nhau kéo về.

Chiều về mà lòng nhỏ cứ bồn chồn sao ấy!!! Hôm nay trời đã tối mà tại sao ba má lại về trễ đến thế này? Lật đật nhỏ chạy lại bốc điện thoại lên, bấm số phone cầm tay của ba,... ring.... ring... ring.... 3 tiếng reo mà cũng không có ai bắt phone lên hết....ring....ring....rinng.... phone vẫn còn reo, nhưng cũng không có ai bắt lên hết. Nhỏ bấm số phone của má, phone cũng reo nhưng không ai bắt lên hết....Nhỏ càng thấy lo sợ hơn nữa.

Nhỏ lại đứng trước tượng Đức Mẹ và Chúa Giêsu lâm râm cầu nguyện. Trên đời này nhỏ chỉ còn lại Ba Má là người thương yêu nhất, nhỏ không muốn chuyện gì xảy ra cho họ cả. Lòng nhỏ vẫn còn nghèn nghẹn nỗi đau mất người yêu thương của mình....Chuyện xảy ra cách đây đúng 5 năm trước, 2 người mà đã trong nhỏ từ khi sơ sanh đến lúc trưởng thành, ông bà Ngoại yêu dấu!

Hôm đó ông bà Ngoại trên đường trở về để đi xem đứa cháu cưng lần đầu lên sân khấu làm nhạc sĩ đàn piano, ai ai cũng mừng vui cho nhỏ, nhất là ông bà Ngoại, nên 2 người mới vội vàng về gấp....Ông Ngoại hứa là sẽ dành cho nhỏ một món quà thật là ưng ý. Hai người từ tiểu bang California lái xe về. Ai ngờ thời tiết hôm đó lại trở xấu quá nhanh! Hai người đi đến ngọn núi

cao nhất thì bỗng tuyết lại rơi, xe thắng không ăn nên quay mấy vòng rồi rơi xuống vực thẳm. Khi nhỏ nghe được tin này thì hình như nhỏ ngã quỵ ngay tại chỗ, không tin đó là sự thật. Đến khi nhỏ tận mắt nhìn thấy chiếc xe của Ngoại được kéo lên từ vực thẳm, khi nhân viên cứu cấp ráng mở cửa xe để lấy thi hài ra thì nhỏ đã ngất trong vòng tay ba má. Khi tỉnh lại thì nhỏ thấy mình đang nằm trong bệnh viện, ba má ngồi kế bên mà mắt xung đỏ lên vì khóc. Thấy nhỏ mở mắt thì 2 người ngồi bật dậy, chạy lại xem nhỏ ra thế nào rồi... thấy nhỏ đã tỉnh, 2 người mới thôi lo lắng!

Hỏi lại thì nhỏ mới biết là mình đã bị ngất đến 2 ngày rồi. Ba má nhỏ đang bị cứu sức mắt ông bà Ngoại rồi tới nhỏ ngất xũ như vậy đã làm cho họ càng thêm lo âu, nhưng họ biết nỗi đau của nhỏ không thua gì họ hết. Từ nhỏ đến lớn nhỏ được ông bà Ngoại nuôi nấng cung chịu cho đến lớn nên rất là quấn quít và thương yêu ông bà, nỗi mất mát này không có gì đền bù cho nhỏ hết cả.

Mon men lại ngồi trước cây đàn Piano mà ba má đã mua cho nhỏ, định là để cho nhỏ tập dợt để trở dành một nhạc sĩ trứ danh, nhưng từ sau chuyện của 5 năm trước, nhỏ như chưa hề đụng tay vào cây đàn này, vì nó mang lại cho nhỏ niềm đau lẫn sự hối hận. Vậy là đã năm năm trôi qua, lúc đưa ông bà ngoại đến nơi an nghỉ cuối cùng, nhỏ hầu như khóc hết nước mắt... Thương cho ông bà vì cháu mà đã mất đi sinh mạng của mình.

Sau khi chôn cất ông bà ngoại xong rồi thì khi về đến nhà, ba má đưa cho nhỏ một hộp gói bằng giấy màu xanh đã bị nhàu nát. Cẩn thận nhỏ mở ra thì nhỏ biết được đây là món quà mà ông bà Ngoại đã chuẩn bị sẵn cho nhỏ đêm hôm đó... một cái máy nhịp và một bài nhạc do chính tay ông Ngoại đã soạn ra cho đứa cháu gái yêu quý của mình, bài nhạc có một cái tựa rất là hay, "Hạt Mưa Còn Động Lại". Vậy mà đến nay nhỏ vẫn chưa đàn qua một lần nào, thật là có lỗi với ông bà quá! Mân mê những phím đàn, nhỏ từ từ

dạo lên những nốt nhạc vừa trầm vừa bổng, ông Ngoại của nhỏ đúng là một thiên tài về âm nhạc, mỗi bài nhạc được ông viết đã nói lên một tâm trạng vừa hư vừa thật, vừa yếu điệu, vừa duyên dáng.

Đàn hết bài nhạc xong thì bỗng có tiếng vỗ tay ở phía đằng sau, quay đầu lại, nhỏ thấy ba má đứng đó mà mắt rung rung nước mắt. Nhỏ chạy lại, ôm 2 người thật cứng như sợ 2 người biến mất nữa. Nhỏ thầm cảm ơn Đức Mẹ, Chúa Giêsu và ông bà Ngoại đã phù hộ cho ba má nhỏ được trở về bình an.

Hết

Hương Tú

Thiên thần hộ mệnh

-Á..á..... đừng mà.... tôi xin ông, đừng làm như thế!!

-Cô hãy ngoan ngoãn tí đi nào, đừng có dầy dụa, không thì sẽ biết tay tôi đó nhé.

-Tôi van xin ông mà, ông làm ơn tha cho tôi đi, tôi thề là sẽ không nói cho ai biết chuyện này đâu!

-Im đi! hấn ta thét lên.

-Đừng mà.... đừng.....! tiếng cô gái vang lên, nhưng đã bị tay của hấn ta bịt miệng lại, nhưng cô vẫn cố hết sức mình mà kêu la.

Tiếng cô gái than khóc và van xin nài nỉ người đàn ông đó, nhưng hấn ta hình như không còn nghe thấy nữa. Tiếng cười của người đàn ông đó gần

như hoang dại và rùng rợn. Hắn toang xé cái áo của cô gái thì bất chợt bị ai đó đá một cú thật đau vào đầu làm hắn ta ngã thẳng ra sau và bất tỉnh.

-Cô à, cô có sao hay không?

-Cảm ơn anh, nếu không có anh thì tôi đã bị ông ta làm nhục rồi.

Giọng cô gái vừa nói vừa rung

-Cô đứng dậy được hay không? Hay là để tôi dìu cô đứng lên nhé!

-Tôi đứng một mình được mà, anh làm ơn gọi cảnh sát dìu tôi.

-Cô đừng lo, tôi đã kêu cảnh sát rồi. Chắc là họ đang trên đường tới đây.

-Cô khoác áo của tôi chờ đỡ lạnh nhé.

Nói xong anh ta cởi chiếc áo mình rồi khoác cho cô gái và anh ta dìu cô gái đến ngồi tại cái băng đá gần đó.

Vừa lúc thì cảnh sát cũng tới và khiêng người đàn ông vẫn còn mê mang đi và mời cô gái về ty cảnh sát để lấy thêm chi tiết. Cô gái định quay lại cảm ơn người đã cứu mình, nhưng anh ta đã đi mất. Cô hỏi những người cảnh sát gần đó thì không ai biết và thấy người đàn ông đó hết cả.... Họ tưởng chừng cô gái vẫn còn bị sốc nên cũng không để ý.... Cô cố gắng tìm nhưng không thấy người đàn ông đó đâu cả, giống như là anh ta đã biến khỏi đời này..... như một thiên thần hộ mệnh đến cứu cô trong lúc tuyệt vọng nhất.

Hết

Huong_Thao đánh máy

Nguồn: quancafe.com

Được bạn: TSAH đưa lên

vào ngày: 27 tháng 8 năm 2004